

[Steen Folke]

skridt, nemlig hjemkaldelse af en eksportstipendiat fra Sydafrika, bortfald af eksportkreditgarantier i forbindelse med handel med Sydafrika og som det tredje en opfordring til Elsam til at købe kul andetsteds end i Sydafrika.

Men ifølge dagspressen lå der så sent som i september i år, altså 4 måneder efter forslagens vedtagelse, et kæmpeskib og udlossede 100.000 t sydafrikanske kul til Enstedværket, og Elsams bestyrelsesformand har ikke lagt skjul på, at man ikke tager det så tungt med folketingets vedtagelse.

Jeg er godt klar over, at udenrigsministeren ikke var blandt dem, der stemte for opfordringen til Elsam den 26. maj, men jeg må gå ud fra, at denne vedtagelse ikke desto mindre er en del af den nuværende SV-regerings politik; det kan udenrigsministeren måske bekræfte.

På den baggrund må det nu gores klart over for Elsam, at fortsatte kulindkøb i Sydafrika ikke kan tolereres. Mange danske virksomheder profiterer af apartheidsystemet, men hvis man ikke engang kan eller vil sørge for, at et halvoffentligt selskab som Elsam sørger for at indkøbe sine kul andetsteds, siger det en del om det officielle Danmarks dobbeltmoral over for det sydafrikanske apartheidregime.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Som bekendt og som anført i hr. Steen Folkes skriftlige begrundelse for spørgsmålet opfordrede folketinget i sin beslutning i maj 1978 regeringen til at rette henvendelse til Elsam med en opfordring til om muligt at indkøbe kul andetsteds end i Sydafrika. Jeg kan her i dag sige, at denne folketingsbeslutning for længst er udført, idet den daværende udenrigsminister, hr. K. B. Andersen, allerede den 8. juni 1978 skrev et brev til Elsam med den henstilling, som folketinget ønskede. Derfor har regeringen opfyldt folketingsbeslutningen.

Jeg kan også sige til hr. Steen Folke i anledning af det, han sagde her under sin mundtlige begrundelse, at det naturligvis er en del af SV-regeringens politik at gennemføre den folketingsbeslutning, der blev truffet, men det er der ikke noget nyt i, for det blev sagt allerede under debatten om regeringens

tiltrædelseserklæring, hvor jeg fik stillet et tilsvarende spørgsmål.

Jeg kan tilføje, at regeringen ikke har modtaget noget svar fra Elsam på brevet af 8. juni 1978 – det var heller ikke nødvendigvis forudset, men det vil jeg dog nævne her – og derfor ved regeringen heller ikke, hvilke konsekvenser Elsam har draget eller vil drage af folketingets og regeringens opfordring.

Hvad angår de oplysninger, hr. Steen Folke nævner her og også har nævnt i sin skriftlige begrundelse, i pressen om nylige tilførsler af sydafrikanske kul til Elsam, kan jeg kun bemærke, at regeringen ikke er bekendt med, om Elsam har indgået en bindende aftale om køb af disse kul før eller efter, at regeringen har sendt folketingets og sin egen opfordring til Elsam til om muligt at indkøbe kul andetsteds end i Sydafrika.

Jeg vil til sidst understrege, at det, man vedtog i maj, netop var en opfordring til Elsam, ikke et forbud eller et påbud. Der er ikke i dansk lovgivning nogen hjemmel til at udstede et forbud eller påbud af denne art. Det var en opfordring, men naturligvis lægger regeringen vægt på, at denne opfordring så hurtigt som muligt nåede frem til Elsam.

Steen Folke (VS):

Jeg vidste jo godt, at regeringen havde skrevet et brev til Elsam, og det er da også vældig rart at vide. Det brev har Elsam altså derefter kunnet smide i papirkurven, og så var sagen altså for så vidt i orden, for regeringen havde gjort det, som folketinget havde bedt den om, og Elsam havde modtaget brevet og smidt det i papirkurven, og så kan man sige, den sag er ude af verden.

Jeg synes nu nok, at regeringen burde gøre en smule mere i denne sag, og ellers vil jeg gerne medvirke til, at folketinget kommer til at gøre noget mere.

Jeg vil spørge ministeren, om han virkelig synes, at det er tilfredsstillende, at Elsam åbenlyst ikke ser ud til at ville rette sig efter den opfordring, der kom herfra. Synes ministeren ikke, at der faktisk er noget, der tyder på, at Elsam holder folketinget en lille smule for nar? Jeg er godt klar over, at denne opfordring var udformet uhyre blødt: man skrev »om muligt kunne de indkøbe kul andre steder«, men trods alt synes jeg, man burde interessere sig en lille smule for, om de